

"Hoor, o dochter! en zie, en neig uw oor;
en vergeet uw volk en uws vaders huis".

Psalm 45:11.

Een herinnering aan de dienst op tweede
Pinksterdag, 15 mei 1989, toen vier doch-
ters der gemeente de Naam beleden.

Psalm 45 is een Lied der Liefde. De klank
van de woorden "Lied der Liefde", roept
reeds iets op van het vrolijk zingen van de
onvruchtbare.

Al ware het, dat ik al het geloof had, zo-
dat ik bergen verzette, en de liefde niet
had, zo ware ik niets. De liefde vergaat
nimmermeer.

Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven
heeft, namelijk: dat wij kinderen Gods ge-
naamd zouden worden.

Hierin is de liefde, niet dat wij God lief-
gehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft ge-
had, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een ver-
zoening voor onze zonden.

Psalm 45 spreekt ons van de grote, alleso-
vertreffende liefde van de bruidegom voor
zijn bruid. De Bruidegom is onze Heere Je-
zus Christus. Hij is veel schoner dan de men-
senkinderen; genade is uitgestort in Zijn
lippen; daarom is Hij de door God gezegende.
Zijn troon is eeuwig en altoos; de scepter
van Zijn koninkrijk is een scepter van recht-
matigheid.

Van deze KONING wordt alleen GOED gesproken
in deze psalm.

Dat kun je van geen enkele andere koning

zeggen..Lees het maar na in de Bijbel!
Er is in deze psalm ook sprake van de Bruid.
De verhouding tussen de HEERE en Zijn volk
wordt in de Bijbel vaak voorgesteld als de
verhouding tussen bruidegom en bruid (Hosea).
Van de bruid kan niet gezegd worden dat zij
onberispelijk is. Dat blijkt o.a. uit de woor-
den: Hoor, o dochter! De bruid heeft wel o-
ren, maar ze luistert niet naar de stem van
de Bruidegom. Haar oor wordt niet verzadigd
van horen, maar het is een luisteren naar
valse minnaars. Dat luisteren naar valse min-
naars is lang geleden begonnen, in het para-
dijs. Daar luisterde de bruid van God naar de
stem van de duivel, de grote vijand van God.
Sindsdien is de bruid doof en stom voor de
stem van de Bruidegom. Naar alles en ieder
luistert de bruid, behalve naar de stem van
de Bruidegom. Dáárom staat er geschreven:
HOOR, O DOCHTER VAN EVA!

Deze stem is vol van eeuwige liefde en zwaar
van Goddelijke trouw. Een stem, die recht-
vaardig zou kunnen toornen en schelden, maar
die nochtans, in tedere liefde de dove bruid
aanspreekt.

Heeft het wel zin, tegen een dove te spre-
ken? Hoe moet een dove horen? Is dat een
voorwaarde, door de Bruidegom gesteld: Eerst
horen..dan spreken we verder?

Gode zij dank, kent de genade geen voorwaar-
den die wij vooraf moeten vervullen. De genade
brengt alles mee! Juist dát is de macht van
de liefde van God! Zulk een liefde roept do-
den levend, blinden ziende en doven horende.
Zulk een liefde doet de koudste ijsklomp smel-
ten. Zij overwint alles. 't Is liefde die op-
wekt..overreedt..inneemt..koestert..leven
vormt, waar anders niet is dan dood.
HOOR, O DOCHTER! EN ZIE!

Zie hoe Ik u bemin. Ik heb uw vlees en bloed aangenomen.

Ik ben gekomen in uw duistere verblijfplaats. Ik ben zelf gekomen om de bruidschat te betalen.

Zie de tekenen van de nagelen in Mijn handen en voeten.

Zie op het water, teken en zegel van Mijn reinigend bloed.

Zie op het brood en de wijn, teken en zegel, dat Christus mij en alle gelovigen tot Zijn gedachtenis van dit gebroken brood te eten en van deze drinkbeker te drinken bevolen heeft.

Zo zeker heeft Hij zijn lichaam aan het kruis geofferd en verbroken, en Zijn bloed voor mij vergoten, als ik met de ogen zie, dat het brood des Heeren mij gebroken en de drinkbeker mij medegedeeld wordt.

Dochter, zie! Ik was dood, en ben weer levend geworden.

Raak Mij aan, een geest heeft toch geen vlees en beenderen gelijk gij ziet dat Ik heb?

Ziet! Ik ben met ulieden, al de dagen, tot de voleinding der wereld toe.

Hoor, o dochter! en zie, en neig uw oor! Zó spreekt de Heilige Geest: Leg uw oor te luisteren, lieve bruid!

Dochter, die zo gaarne luistert naar de stem van de valse minnaar. Uw Bruidegom is het echt om u te doen. Hij heeft u lief in Woord en Daad. In allesoverwinnende liefde gaf Hij zijn leven in de dood. Deze Koningszoon bleef trouw aan Zijn Vader en aan u. In Zijn hellevaart zette Hij de deur van het Paradijs voor u open. Neig uw oor! Zie, gij zijt schoon Mijn vriendin. Hoe schoon zijn uw gangen in de schoenen, gij prinsendochter!

Vergeet uw volk en uws vaders huis....
Vergeten..O, de bruid heeft alles in zich om
de Bruidegom te vergeten, dagen zonder getal.
Zij droomt van de vleespotten van Egypte, ver-
getende de bittere ellende van het slavenhuis.
Zij droomt van het verloren paradijs en vergeet
de engel met het zwaard. Zij kan maar niet ver-
geten wat toch niet anders is dan ijdele schijn.
Wat is dan: Haar volk en vaders huis? Wat an-
ders, dan het volk van Godvergetende zondaars.
Het volk, dat in grenzeloze eigenwilligheid,
de weg van het verderf en het pad naar de
dood inslaat!

Vaders huis is Adamshuis, een huis van onge-
hoorzaamheid..een huis van de duivel..een
huis van Kain..

't Is het huis waar we geboren en getogen zijn
..een huis vol vijandschap tegen de Heere..een
huis vol bedenkingen van het vlees. En het be-
denken van het vlees is de dood! Het onderwerpt
zich niet aan de wet van God, het kan ook niet.
Lieve kinderen..dat wij dan leren vergeten, el-
ke dag opnieuw, ons volk en ons vaders huis.
En dat wij mogen gedenken door de werking van
de Heilige Geest: De dingen die boven zijn.
De dingen aangaande Jezus van Nazareth..hoe
Hij alleen de Zaligmaker van zondaren is. En
dat wij in gedachtenis mogen houden, dat Je-
zus Christus uit de doeden is opgestaan!

Geef, hoogste Trooster in alle nood,
dat wij nimmer vrezen schande of dood,
dat wij niet versagen ten laatsten dage,
als de vijand zelf ons aan komt klagen.
Kyrieleis.

D.C.O.